

РЕШЕНИЕ

№ 5590

гр. София, 19.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 18.02.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова и при участието на прокурора КОСТОВ, като разгледа дело номер **567** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл. 145 и следващите от АПК. Делото е образувано по жалба на А. Б. К., гражданин на Т., с ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане], против Решение № УП - 28 / 21.12.2012г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците (Д.) при Министерски съвет с което на жалбоподателя е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут при проведено ускорено производство.

В жалбата се изтъкват доводи, относими към допуснатото нарушение по чл.146, т. 3 и т. 4 АПК – нарушение на процесуалните правила и материална незаконосъобразност, по съображение, че ще бъде преследван заради сексуалната си ориентация, която обществото не приемало, нямало да си намери работа и хората щели да го тормозят, с което счита че е налице преследване поради принадлежността му към определена социална група по смисъла на чл. 8,ал.1 ЗУБ. Твърди. Триденевният срок за произнасяне в рамките на ускореното производство бил недостатъчен за установяване от него на относимите факти.

По тези съображения се иска отмяна на обжалваното решение и съдът да укаже на административния орган, да постанови решение, с което да предостави на жалбоподателя статут на бежанец и хуманитарен статут.

В хода на съдебното производство, жалбоподателят не се е явил, представляван е по делото от адв. К., която поддържа жалбата на заявените в същата основания, не сочи доказателства.

Ответникът – интервюиращ орган при Д., чрез процесуален представител – юриконсулт М., оспорва жалбата и счита същата за неоснователна, а решението за законосъобразно. Иска от съда да отхвърли жалбата.

Прокурорът дава заключение за неоснователност на жалбата.

По делото са приети доказателствата по административната преписка.

Административен съд София град, като обсъди доказателствата по делото, взе предвид становищата на страните и след като извърши служебно проверка на обжалваното решение на основание чл. 168 АПК, намира от правна и фактическа страна за установено следното:

Жалбата до съда е процесуално допустима, като подадена в срок, предвид датата на връчване на обжалваното решение - 04.01.2013г., и дата на жалбата – 11.01.2013г., и от лице с право и интерес от оспорването, адресат на оспорения акт, както и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, на основание чл. 87 ЗУБ.

С Решение № УП – 28 /21.12.2012г. на интервюиращ орган при Д., издадено на основание и чл.70, ал.1,т. 1 вр. чл.13, ал.1, т. 1 и т.2 ЗУБ, в ускорено производство, административният орган е отхвърлил молбата за статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателя по негова молба за закрила - № Ж-1169 /05. 10. 2012г. на дирекция Миграция при МВР. С решение № 3446 / 06.12. 2012г. на решаващ орган при Д. е образувано производство за предоставяне на статут в Република България по молбата на жалбоподателя за закрила.

В хода на административното производство са предприети всички предвидени процесуални действия по ЗУБ по молбата на жалбоподателя за закрила под № УП – 5453 от 2012, а именно: връчени са указания относно реда за подаване на молба за статут, за процедурата, правата и задълженията му като чужденец в производството по разглеждането ѝ, удостоверено надлежно с подписи на жалбоподателя, преводач и длъжностно лице; съставен е регистрационен лист и Евродак дактилоскопна карта; приета е декларация за самоличността и семейното положение; отправена е покана да се яви в Агенцията за провеждане на интервю. Изискано е и становище на Д., по което с писмо от 15.12.2012г. се отговаря, че не се възразява по искането на лицето за закрила. В рамките на ускореното производство е проведено интервю с жалбоподателя на 20.12.2012г. Административният орган се е основал изводите си и на изявленията на жалбоподателя в производството за определяне на компетентната държава-членка да разгледа молбата му за закрила - интервюто от 25.10..2012г.

Като доказателство за обстановката в Т. органът се е позовал на Справка № 01-4017 / 02.08.2012г. на Дирекция „Европейски въпроси, международна дейност и европейски бежански фонд“ към Д..

Самоличността на жалбоподателя е установена въз основа на негова декларация по

чл. 30 т.3 от ЗУБ, като първоначално се е представил пред органите на Дирекция Миграция при задържането му, а впоследствие и въз основа на национален паспорт в срока на валидност и лична карта.

В мотивите на обжалваното решение са обсъдени твърденията на кандидата – напуснал е легално страната си по произход през август 2012г. с полет до Турция, преминал нелегално границата с България, след което бил задържан от българските власти. Искането си за закрила мотивира със сексуалната си ориентация – твърдял е, че е хомосексуалист заради което срещал трудности в Т. – където работел хората го отбягвали не му разрешавали да работи, дори го малтретирали физически, направил опит за се самоубие с отрова за мишки, но бил спасен. Органът е констатирал противоречия, въз основа на които е приел недостоверност на бежанската история на жалбоподателя: противно на логиката, след като бил екстрадиран от Швейцария обратно при предишното му напускане на Т., започнал да работи на същото място, където бил дискриминиран, същевременно е заявил, че никой в Т. не знаел за неговата сексуална ориентация дори и когато бил в казармата, на въпрос имал ли е интимен контакт с мъже е отговорил „приблизително да”, този отговор е дал и на въпроса дали са разбрали за сексуалната му ориентация в казармата, същевременно е заявил, не е имал интимен контакт с мъж. Твърдението му, че семейството му не приема неговата сексуална ориентация е прието за опровергано от твърдението, че винаги е живял с родителите си и не е имал проблеми с тях. Прието е също, че не е заминал за Италия поради преследване заради сексуалната му ориентация, а по икономически причини, тъй като на въпрос защо не се преместил на друго място да живее е отговорил, че няма жилище и пари. Жалбоподателят е посочил изрично, че никой по никакъв повод не го е заплавал в Т., би арестуван и осъден в Т. на затвор поради това, че употребявал алкохол.

Органът е основал и изводите си на обстоятелството, че заявените от жалбоподателя факти сочат на извод за недостоверност на историята, която иска да представи като преследване, легално е напуснал в Т. и не е налице преследване по смисъла на чл.8, ал.3 от ЗУБ. Прието е също, че не е изложил твърдения, относими към основанията за закрила по чл. 8,ал.1 и чл. 9, ал.1, т.1-2 от ЗУБ.

Освен твърденията на жалбоподателя относно личното му положение, в обжалваното решение е обсъдена и обстановката в Т., която е основана на оценките на международната организация Ф. Х..

От тези твърдения е направен извод за неоснователност на молбата за закрила по смисъла на чл. 8 и 9 ЗУБ, в това число е обсъдена обстановката в страната и основанията по чл. 9,ал.1, т. 1-3 ЗУБ, съобразно критериите по делото тълкуване с Решение от 17 февруари 2009 г. по дело № С-465/07, Elgafaji, на чл. 15, ал. 1, б. "в" вр. чл. 2, б. "д" от Директива 2004/83/ЕО. По отношение на последното е прието за установено, че в К. не е наличен вътрешен или международен въоръжен конфликт и за жалбоподателя не се установяват предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут по чл.9,ал.1,т.3 ЗУБ, за него не съществува реален риск от тежки посегателства по чл. 9, ал.1 ЗУБ. Предвид декларираното семейно положение –

неженен, е прието, че не са налице и предпоставките по чл. 8, ал.9 и чл.9, ал.6 от ЗУБ. В заключение молбата за закрила е преценена като основана изцяло на лични мотиви, които не могат да бъдат преценени като хуманитарни с оглед предоставянето на статут на основанието по чл.9, ал.8 ЗУБ.

Правни изводи на съда:

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, предвид заеманата длъжност, а също и при компетентност по време, предвид датите на решението за образуване на производство за разглеждането на молбата му за закрила и регистрацията му, издадено е в предвидената от закона форма и при постановяването му не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. С решението е разгледана първа по ред молба за предоставяне на закрила от жалбоподателя в предвидено от закона производство – ускореното производство по чл. 68 и сл. ЗУБ.

Обосновано е прието, че жалбоподателят е пълнолетно лице, гражданин на Т., по отношение на който липсват данни в подкрепа на твърденията му за наличие на основания за предоставяне на закрила.

В резултат осъществена в пълнота преценка на данните по административната преписка, интервюиращият орган е постановил обжалвания акт, като правилно е приел, че за кандидата не са налице предпоставките по чл. 8 и чл. 9 ЗУБ, тъй като заявените от него причини не са достоверни и не излага такива, които попадат в приложното поле на ЗУБ, относими към предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Посочените факти, дори и да са достоверни, не обуславят извод за основателен страх от преследване поради раса, религия, националност или политическо убеждение и принадлежност към определена социална група, включително с оглед на обстоятелството, че не принадлежи към политическа партия и организация, и не е заплашван реално. Взето е предвид, че не са наведени твърдения за наличие на конкретна заплаха за живота, сигурността и свободата на жалбоподателя поради насилие, възникващо от ситуации, като въоръжен конфликт, нито за опасност от наказание, изтезание или други форми на нечовешко или унизително отношение.

В заключение, изводите на административния орган се подкрепят изцяло от данните по справката на дирекция "Международна дейност и Европейски бежански фонд" на Д.. Наведените в жалбата оплаквания са неоснователни, жалбоподателят не е въвел твърдения и по административната преписка не съдържат данни за наличието на предпоставките по чл.8 и 9 ЗУБ да му бъде предоставен статут на бежанец или хуманитарен статут. Дори и да се приемат за установени, конкретните твърдения на кандидата, не обуславят извод в обратен смисъл, в това число и твърденията, че е преследван поради различна сексуална ориентация.

Съгласно чл. 8, ал.1 ЗУБ, статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия,

националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение и/или убеждение, намира се извън страната, чийто гражданин е и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази страна, или да се завърне в нея. По силата на чл. 9, ал.1 ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в нея е изложен на реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, изтезание, или нечовешко или унижително отнасяне или наказание, или тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен, въоръжен конфликт.

Поради това, че наличието на никоя от посочените предпоставки не е установено от жалбоподателя, нито са наведени твърдения за такива по смисъла на чл. 8, ал. 9 или чл. 9, ал. 8 ЗУБ, административният орган обосновано е приел, че не може да се направи извод за основателен страх от преследване, нито за наличие на заплаха за живота или свободата на кандидата, или някоя от особените хипотези, които да обусловят предоставянето на бежански или хуманитарен статут.

Административният орган се е съобразил със задължителното тълкуване на чл. 15 в от Директива 2004/83/ЕО, дадено с решението на Съда на Европейската общност по дело № С – 465/07. Приел е, че предвид доказателствата по делото не може да се направи извод, че спрямо кандидата за закрила са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието му на територията на държавата по произход, той ще бъде изправен пред реален риск да стане обект на заплаха, което е обстоятелство, относимо към предоставянето на хуманитарен статут.

Не могат да се приемат и твърденията на жалбоподателя, че е налице „преследване“ в страната му по произход, представляващо основание за предоставяне на убежище, предвид липсата на данни да е арестуван, осъждан, политически ангажиран или преследван от официалните власти на посочените основания.

Също неоснователно е оплакването, че решението не съдържа мотивирано произнасяне относно сигурността на държавата, в която лицето трябва да бъде върнато, административният орган е изложил мотиви за обстановката в Т., които съдът приема за потвърдени от справката на Дирекцията, в това число и като неопровергани от друго доказателство по делото.

Предвид изложеното, оспореното решение е постановен в съответствие с приложимия материален закон и подадената срещу него жалба, като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното, Административен съд София-град, Първо отделение, 12 състав,
РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Б. К., гражданин на Т., с ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане], подадена срещу Решение № УП 28 / 21.12.2012г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба, пред Върховния административен съд, в четиринадесетдневен срок от съобщението до страните.

Административен съдия